

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrierile nofrancate nu se pri-
mesc. — Manuscrisul nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.
Nux. Augonfeld & Emeric Lo-
nor, Heinrich Schalek. A. Op-
peltik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger. Ekstein Bernat, Iuliu
Loopold (VII Erszébet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

GAZETA" iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dușul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei
luni 6 cor. — Un exemplar
10 bani. — Așa abonațiile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 75.

Brașov, Miercuri 3 (16) Aprilie.

1902.

Cine a spart solidaritatea?

VI.

Din momentul, când la 1887 au intrat și „tribuniști“ în comitetul partidului nostru, intrigile și zizaniile ajunseră a fi la ordinea zilei. Mărul de certy a fost afacerea memorandului la împăratul. Nici comitetul dela 1887—1890, nici cel dela 1890—1892 n'a putut să lucreze *absolut nimic* din cauza acestor intrigă. Iși pôte omul închipui halul, în care se aflau comitetele, care la toate ședințele lor n'aveau să se ocupe decât de uneltirile omenilor „grupului“ cari tindeau în tot chipul să ia în mâna lor cauza memorandului.

Timp de trei ani de zile dela aparițiunea ei, „Tribuna“ imblătise mereu la frase sfiorătoare despre „alipirea tradițională către tron“, ce-și propusese „s'o cultive în popor“, de ceea ce nu era nici o nevoie, deorece era de mult recunoscută, chiar prin acte emanate dela capul statului, fidelitatea către tron a Românilor de sub sceptrul habsburgic. Dér vestitul Ión Slavici nu scia să facă altă politică pentru „a salva“, cum dicea el, „reputațiunea poporului român ca element de ordine și ca zid de apărare la hotarele orientale ale monarhiei“ (Punctul 2 din programul „Tribunei“) ce le vedea amenințate de pretinsele „comploturi“ și „agitațiuni iredentiste“, pe cari le denunța, că s'ar urzi în România cu concursul „esistențelor catilinare“, ce ar fi trecut dela noi acolo.

Ne mai având nici o altă idee de-a lupta în mijlocul poporului român de aici, Slavici cu ai săi s'au acățat cu mâni pe picior de idea memorandului, care, deși nu eșise din capul lor, le oferea totuși un vast teren de agitare în favorul „grupului“ și putea să umple golul de care sufereau creerii lor.

Conferența națională dela 1887 a cređut, că va aduce cel mai bun serviciu causei memorandului decât sub egida solidarității va alege un comitet compus din toate nuanțele partidului.

Nu de mult s'a imputat directorului acestei foi, că numai de aceea și-ar fi arătat nemulțumirea față cu mersul lucrurilor la 1892, fiind-că n'a reușit să facă parte din conducerea partidului. Din cauza această aflăm de lipsă a releva, că la 1887 densusul a fost contra alege-rei unui comitet din elemente, ce nu se puteau numi omogene, mai ales fiind că așa numitul „grup tribunist“ se pusese p'un teren separatist, urmărind nisce tendințe politice oculte în sinul partidului nostru.

Cu toate acestea majoritatea amintitei conferențe nu numai, că nu s'a abătut dela intențiunea sa, ci a stărut într'un mod neobișnuit pentru-ca și directorul „Gazetei“ să facă parte din comitet, în care n'a vrut nicidecum să între, declarând că-i este cu neputință a conlucra cu omenii ca Ión Slavici, care nu cu mult înainte de aceea uneltise în colonele „Tribunei“ cu mare reu-

tate contra „Gazetei Transilvaniei“ calumniând-o, de-o parte că ar fi nu mai puțin decât „ruso-filă“, ér de altă parte că cu arme necinstite ar fi lucrat pentru paralisarea înființării și mai în urmă pentru subminarea „institului tipografic“ al „Tribunei“.

Și ce se s'a întâmplat? La intervenirea personală a tuturor delegaților mai de frunte, Slavici a declarat, că va da satisfacțiã deplină directorului „Gazetei“ și tot ce a afirmat cu privire la foia noastră va retrage în public. După acesta insistențele au fost atât de mari și atât de mult s'a fost accentuat necesitatea de a se abnega în interesul solidarității, încât directorul foiei noastre se vedu constrins de a ceda și a primi să facă parte din comitetul ales la 1887. sub condițiunea de mai sus. Numai atâta a pretins să i se dea în mână declarațiunea scrisă și subscrisă de Ioan Slavici.

Comitetul de „coalițiune“ s'a ales. El s'a constituit sub președința réposatului George Barițiu. La a doua séu a treia ședință a sa Ioan Slavici, venind în conflict cu majoritatea, care nu i-a primit un proiect de memoriu, ce l'a fost prezentat densusul, fără ca să se fi stabilit mai înainte de comitet ce avea să conțină și cum trebuia să fie redactat acest memoriu și-a dat dimisia.

Faptele justificaseră deci temerile amintite. Eugen Brote, cel mai docil discipul a lui Slavici, în urma această făcuse grevă, nu mai venea la ședințe. Ér Lucaciú-Coroianu pe atunci nedespărțit, din care cauză le diceam „frații siamesi“, rămaseră în comitet pentru a continua intri-gile și zizaniile.

Momentele, cari au contribuit ca la 1892 „tribuniștii“ să-și vadă visul cu ochii și să devină stăpâni pe situațiã comitetului partidului, au fost, afară de cele amintite în articolii premergători, următoarele:

Publicul român ajuns de a fi sătul de a mai ceti prin „Tribuna“, — căci cele lalte foi române observau o atitudine leală și rezervată, — că „tribuniștii“, cari vor să facă pe voia națiunii, nu pot să iasă la liman cu memorandul, din cauza celorlalți, cari i-ar împiedeca.

Al doilea omenii grupului manevrau — și acesta era forța lor principală — cu minunile, ce le scieau șopti la urechia omenilor noștri neorientați despre „conexiunile lor diplomatice“.

Partidele germane din Austria sunt în mare fierbere. Cel mai numeros dintre ele, „partidul poporal german“, nemulțumit de mersul lucrurilor, a luat o atitudine opozițională anenințătoare față cu guvernul Koerber — cum au făcut mai an Cehii — și ridică postulate, cere „garanțe“ neapărat necesare pentru scutirea intereselor germane.

Acțiunea această opozițională a partidului poporal german (deutsche Volks-partei) a adus cu sine, că acest partid s'a rupt de celelalte grupuri mai conservative germane și nu mai vré să facă

parte din așa numita „conferență a șefilor de partid germani“, care se sfătuia și decidea în toate cestiunile comune ale Germanilor din Austria.

Mai cu sémă s'au contrariat vederile celor din partidul poporal cu acelea ale partidului creștin-social (al lui Lueger), partid despre care se susține, că nu servește intereselor germane, ci celor romane (Papei).

Cu toate acestea se crede în cercurile germane, că partidul poporal se va nisui a-și implini și în viitor datoria sa națională, stărind pentru o procedere solidară a tuturor partidelor germane. A voit însă să aibă mâinile în toate casurile libere pentru a inițiã o acțiune energică contra guvernului și a se debarasa de clubul lui Lueger.

Din dieta ungară.

În ședința dela 12 Aprilie a dietei s'a continuat desbaterea *budgetului ministeriului de culte și instrucțiune publică*.

Szemere M. salută din inimă scopul principal al ministeriului instrucțiunii: crearea instrucțiunii naționale maghiare, dér nu în sensul, ca totul să se lase pe acest teren în sarcina statului, fiind-că cultura nu este o marfă a statului. Spune, că Maghiarii sunt puțin la număr și scăderea această trebuie suplinită prin *calitate*. Tinerimea trebuie educată la locurile cele mai favorabile și între împrejurări din cele mai bune. Să se înființeze o nouă universitate la pôlele Carpaților, séu lângă Balaton. Numai statul ar pute însé să înființeze o astfel de universitate. Tinerimea maghiară să fie educată așa, încât munca să nu i-se pară o greutate în viață. Herbert Spencer a đis, că în lupta pentru existență condițiã principală a fericirii este, ca omul să fie animal bun; tocmai pentru această în educație grija principală trebuie pusă asupra dezvoltării trupesci.

Rátkay L. amintesc afacerea episcopului Stadler din Serajevo, care „a insultat nația ungară“. Se miră, ca nici un deputat croat și nici un membru din guvern nu protesteză în contra atacului lui Stadler. Cere în numele partidului séu dela guvern satisfacție. — Solicită un control mai riguros a învățământului poporal, spre scopul acesta trebuie urcată dotațiunea inspectorilor școlari.

Ministrul *Wlassics* răspunde în afacerea Stadler. Archiepiscopul din Serajevo nu aparține — dice — sferei de drept a guvernului ungaresc, ci a ministrului comun de finanțe. Acest ministru a înaintat spre aprobare numirea lui Stadler. Dēcă expresiunile grotesci, ce s'au cetit în foi, se cuprind aeva în adresa lui Stadler către papa, atunci guvernul ungaresc și diplomația va trebui să atragă atențiunea ministrului comun de finanțe asupra acelor atacuri. Acesta s'a și întâmplat și ministru-președinte a expeditat deja rescriptul necesar.

Revai M. spune, că Ungurii trebuie să se înarmeze cu cultura pentru timpurile când își vor lua și ei partea din marile lupte economice. Societatea maghiară însé nu se pregătesce pentru lupta această și pe terenul cultural e rămasă înderét.

Marjay P. invinuesce guvernul, că nu face nimic pentru promovarea vieții religioase-morale. Cărciumarii nu sfințesc

diua Duminecii, precum nu o sfințesc nici aceia, cari respectând repausul dominical ar pagubi statul. Se ocupă pe larg cu executarea dispozițiunilor cuprinse în articolul de lege XX din 1848 și dice, că confesiunile n'au motiv de gelosie. Protestanții nu vré să jicnescă alte confesiuni. Să cery și romano-catolicii ajutor de stat pentru bisericile lor. Statul datoréză mult protestanților, ar fi timpul, ca el să-și amortiseze din datorii.

Ragalyi B. încă se ocupă de cestiunea această. Statul a făcut mult pentru protestanți.

Molnar I. vorbesce de urmările pagubitoare ale reformelor politice bisericesci. Numărul părechilor, cari nu se cunună în biserică se urcă anual la 12—13.000. Neconfesionalismul se răspândește grozav. În timp de 3 ani 28.000 nou născuți n'au fost botezați. Cere ștergerea paragrafilor despre neconfesionalitate.

Reîntorcerea

studentilor români dela Roma.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

București, 13 Aprilie st. n.

Diarul „Universul“ aduse scirea, că studenții români se vor întorce Sâmbătă séra cu trenul de Verciorova.

La această veste, studenții s'au adunat la orele 7 în număr foarte mare în fața universității, unde după câte-va minute a sosit și musica italiană în uniformă de vânători (bersaglieri), și a fost primită cu aplause furtunoșe și cu strigăte de „Trăiască Italia“.

La orele 7 și un sfert a sosit comitetul „Uniunii studentesci“ cu stégul albastru, și elevii liceului „Virgil Popescu“ în frunte cu drapelul lor.

După-ce musica a întonat marșul „Deșteptă-le Române“, studenții au pornit cu toții spre gara de nord.

Când studenții au ajuns pe calea Victoriei în apropiere de ministerul de domenii, au zărit trăsura dela Palat, în care se afla Regele și óspele séu, principele de Hohenzollern, cari se reîntorceau dela Jilava, unde au fost de au vizitat forturile.

Imediat musica a început să întoneze imnul regal, în vreme ce studenții au făcut o căldurosă manifestație Regelui.

Studenții au parcurs apoi calea Gri-viței, până la gara de nord, unde se afla lume foarte multă.

La orele 9 fără un sfert trenul intră în gară. Musica început să cante „Deșteptă-le Române“ în strigătele studenților și ale mulțimei: „Să trăescă Italia! Să trăescă delegații români!“ Entusiasmul era de nedescris. Studenții au fost ridicați pe brațe din vagon și conduși până în fața stégului „Uniunii.“ — Orănescu și Vișoiu n'au sosit cu ceilalți studenți.

Studentul D. Zaharia salută pe delegații români în numele studențimei universitare și îi felicită de frumosul succes, pe care l'au avut la congres. După Zaharia au mai luat cuvântul Oroveanu și Steriu dela institutul „Virgil Popescu“. Acestora le răspunde delegatul Xenii.

„Înainte d'a vă mulțumi, a spus d-l Xenii, permiteți-mi să-mi îndeplinesc o datorie, pentru care trebuie să fim mândri și fericiți. Este datoria de-a vă comunica un salut din partea ministrului Italiei, Nasi.

La două solemnități, odată la deschiderea congresului și al doilea la închidere, ministrul Nasi a vorbit de noi, ne-a lăudat țera și s'a arătat cu totul încredător în noi. Vă mai transmit câte un salut dela ministrul *Baccelli* și dela marele naționalist de *Gubernatis*, cari ne-au îmbrățișat cu atâta căldură și dragoste.

„Noi nu venim dela luptă, ci dela pregătirea unei lupte, din care cu siguranță vom eși victorioși!

„Steagul, pe care l'am dăruit studenților italieni, va strînge și mai mult legăturile de prietenie între România și Italia. Acest steg a fost așezat în marea sală a Capitoliului, într'un dulap, unde se află sabia lui Garibaldi.

Vă mulțumesc de manifestația, pe care ne-ați făcut-o și termin strigând! „Trăiască frumoasă Italie!”

Studenții și mulțimea au isbucnit în lungi aplauze.

În urmă studenții au voit să meargă la ministrul Italiei, marchisul *Beccaria d'Inca*, spre a-i face o manifestație, d'er aflând, că este bolnav, au renunțat.

În fața băilor „Grivița,” un lucrător italian, care se afla pe trotuar, a ridicat pălăria în sus și a strigat: „*Evviva Corda fratres.*” În fața „Ligei pentru unitatea culturală a Românilor” s'a strigat: Trăiască Liga! Trăiască uniunea studenților!

La universitate a mai luat o dată cuvântul delegatul *Xeni*, strigând: Trăiască *Giglio Tos* președintele și întemeietorul societății „*Corda Fratres*”, și vice-președintele *Persico*, care ne-a dat tot concursul său.

La orele 10 studenții și mulțimea s'au răspândit.

Pentru înfrățirea româno-italiană are mari merite diarul „*Universul*”, al cărui proprietar d. *Cazzavilan*, este un vechiu și entusiast promotor al acestei înfrățiri.

În „*Universul*” s'au publicat dizele acestea câteva avîntate articole scrise de eruditul director al liceului, „*Lazăr*” V. D. *Păun* fost profesor de limba română al moștenitorului de tron. Relevez cu deosebire primul București 31 Martie, intitulat „*Sângele apă nu se face*,” pe care regret, că de astă dată nu vi-l pot comunica în întregime, căci prea m'am întins deja cu corespondența, citez însă un pasagiu referitor la Ardeleni:

„Când în secolul XVIII-lea, Ardealul începî a fierbe doritor de cultură, la Roma alergară într'un suflet premergătorii Renascerii noastre: *Petru Maior* și *Gheorghe Șincai*. Catolicismul lor dogmatic le deschise bibliotecile Vaticanului, și ei de acolo scoseră orbitore documente pentru latinitatea Românilor, într'o vreme când nimeni, parcă, nu ne mai înțelegea rostul etnic. *Istoria pentru începutul Românilor* de *Petru Maior* este un monument, întâia cernere critică a istoriei naționale, scrisă anume de el, „ca vîdînd Români de ce viață strălucită sunt prăsiți, toți se îndemne, strămoșilor lor într'u omenie și în bună cuvîntă a le urma.” O mai scurtă programă națională și mai nețermurită în idei creatore de cât această, nu-mi închipuiesc.

— a.

„Corda Fratres.”

Un apel*).

(Apel către membrii și cără toți amicii federațiunii internaționale în cestiunea declarațiunii, pe care *Esceleța Sa Iuliu Wlassics*, ministrul instrucțiunii din Ungaria a făcut-o în parlamentul din Budapesta în ședința dela 12 Martie).

Am comunicat erî titlul broșurei scrise în limba italiană și care s'a împărțit în 2000 de exemplare printre studenții italieni. Incepem ađi cu traducerea acelei broșuri:

*) „*Appello ai membri e a tutti gli amici della Federazione internazionale degli Studenti a proposito delle dichiarazioni, che Sua Eccellenza Giulio Wlassics, ministro dell' Istruzione d'Ungheria fece al Parlamento di Budapest nello seduta del 12 Marzo. — Federazione Internazionale degli Studenti. Direzione della Sezione Rumena.*

„În „*Tribuna*” din Sibiu (Transilvania) s'a publicat la 27 Februarie un articol, în care studenții români se îndemnau a participa la congresul internațional al studenților, ce se va ține la Budapesta. În acest articol se accentua datoria studenților români, atât cei supuși rögatului, cât și cei din Austro-Ungaria, de a forma la congres un singur grup.

În urma acestui articol se dădu în presa ungurescă și în parlamentul din Budapesta o mare alarmă, al cărui punct culminant fu un discurs al ministrului instrucțiunii publice, *Iuliu Wlassics*, în care *Esceleța Sa* se grăbi a face categorice declarațiuni referitor la federațiune și în special la Secțiunea română.

Animositatea, ce-o nutrește ministrul unguresc în potriua oricărei manifestațiuni române, fie cea mai inofensivă, nu ne surprinde de loc. Ușurința însă și modul brusc, cu care *Esceleța Sa* se amestecă în afacerile federațiunii, ne inspiră mare îngrijire. Ne surprinde mult, că această se întemplă din partea unui ministrului al instrucțiunii, care, după părerea noastră, în puterea funcțiunii, ce-o pörtă, ar trebui să fie chemat a-se îngriji cu iubire părintească de interesele federațiunii internaționale a studenților. Ne mai preocupă de asemenea faptul, că acest discurs a fost pronunțat tocmai de un ministru al acelu stat, care se pregătesce a primi în scurt timp congresul III al federațiunii noastre.

Noi suntem conștienți de dificultatea și de primejdiiile, pe cari va trebui să le biruiescă federațiunea, pentru a eși triumfătoare din situațiunea dificilă creată prin discursul ministrului *Wlassics*. Să șcim, că ne aflăm într'un cas, fără păreche în trecut și să sperăm, că nu se va mai repeta în federațiunea noastră. Să apelăm la amicii, federațiunii și la toți aceia, cari au pentru ea sentimente binevoitoare, ca să-și îndrepteze atențiunea asupra acestui fapt și să ia la inimă cu dublu zel interesele federațiunii noastre.

(Va urma)

Congresul internațional de pace din Monaco.

Al un-spre-decelea congres internațional de pace s'a reunit săptămîna trecută la Monaco. Mai mult de două sute de membri, reprezentând toate națiunile, au fost înscriși la acest congres.

D-l *Gaston Moch*, organizatorul congresului, a pronunțat un discurs de inaugurare, în care între altele citeză ca un recent succes al ideii, pe care o urmăresce congresul, tratatul de arbitragiu permanent încheiat între Spania și coloniile sale; de-asemenea convențiunea zahărului din Belgia este un act important; o primă tentativă de desarmare economică este preluđuul unei desarmări militare.

Delegații diferitelor țeri au dat un resumat al lucrărilor, în sensul păcii a țerilor, pe cari le represintă.

Delegatul german declară, că propaganda întelnesce în Germania mulți aderenți.

D-na de *Sutner*, în numele Austriei, se bucură, că conferența interparlamentară a păcii se va reuni la Viena în Septembrie viitor.

D-l *Frédéric Bufer*, în numele Danemarcei, constată cu satisfacție, că ideia pacifică este foarte răspândită în patria sa, unde Asociația păcii numără 122 de membri din parlament.

Printre cele mai importante lucrări ale congresului trebuie citat studiul unei acțiuni combinate a consiliului interparlamentar și a societăților de pace, în vedere de a-se face, ca statele să încheie între densesle tractate de arbitragiu permanent.

D-l *I. Novicof* desvöltă ideia, că trebuie să se orienteze mișcarea pacifică în sensul popular. Oratorul demonstră, că uniunea internațională va avé de efect să îndecască veniturile statelor și să reducă numai la a patra parte impozitele.

D-l *Emil Arnaud* a propus organizarea unor mari serbări populare în onóra păcii.

Sinod protopopesc.

Din *Giurgeu*, Aprilie 1902.

Onorată Redacțiune! În 10 a l. c. s'a ținut sinodul de primăvară al districtului gr. cat. protopopesc al *Giurgeului*, în parochia *Gyó-Szt-Miklos*, cu un program; cât se pöte de interesant.

Contra obiceiului fär' de nicl un folos practic, de a-se ține cuvîntul de deschidere, în cele mai multe casuri restrîns la fraze góle, protopopul tractului urmând esemplul salutar al altora, și-a ținut de datorință a ceti un raport general, din care m'am putut însemna numérul esibitelor protopopesci, cari au fost de 771, din cari, cu finea anului 1901, au rămas neresolvate numai 11.

Din datele statistice, făcute de singuraticele parochii referitoare la mișcarea poporațiunii — cele mai multe defectuóse — se constată, cumcă numérul sufletelor române gr. cat. cu finea anului 1901 atinge cifra de 18,898. Numérul născuților a fost de 669, din cari 329 băeți, 340 fete. Au murit 459, escedentul ar fi decî 210. Cășătorii au fost 128, din cari 124 celebrate și în biserică, ér patru numai la matriculantul civil. În 117 casuri mirii au fost gr. cat., miri de altă confesiune 6, mirésă 1, concubinari 106. În raport nu se face însă nicl o amintire despre cele 15 familii gr. cat. din *Osomofalva*, cari în decursul anului 1901 au trecut la romano-catolicl (destul de trist!)

Referitor la învățămîntul poporal-confesional, raportul ne spune, cumcă în viitor va a pune pond deosebit pe *partea reală și practică a instrucțiunii*.

Eram îndreptățiți a aștepta, ca raportul să se ocupe mai cu de-adinsul de această cestiune vitală, pentru viitorul nemulii românesc din sécuime, prezentându-ne în colorl vii și cât se pöte de fidel bilanțul șcólelor noastre cu finea anului școlastic expirat.

Adevérat, că afacerea această revine nemijlocit în sarcina senatului școlastic protopopesc, din care fac parte și mirenii noștri inteligenți, numai cât poziția topografică a parochiilor din tract și mijlócele rele de comunicație, în cele mai multe casuri zădărnicesc încercarea de întrunire la vreme de nevoe. În tómnă anului trecut d. e. a fost convocat în parochia *Dămuc*, avénd a-se pertractat agenda școlastică de-o însemnătate capitală: însă afară de președinte și notar, s'au putut presenta numai 3 asesorl. Cu această ocazie s'a raportat și despre starea învățămîntului, s'a luat un proces verbal destul de voluminos, d'er că conclusele și proiectele aduse de cei prezenți vor fi în stare a ameliora învățămîntul poporal confesional, această are s'o arate viitorul. Cumcă stăm réu de tot cu această cestiune delicată, e fapt. Dintre copiii obligați la școlă frecuentéză regulat 30—20%, grosul poporațiunii rămîne decî și pe mai departe în brațele ignoranței. Ordinațiunile ministeriale se ajung una pe alta, pentru a-ne face școll de stat, și decî nu putem satisface, suntem înghițiți de valurile furióse ale curențului maghiarisător.

În fața pericolului iminent, 'mî place a crede, că senatul școl. protop., conșciu de gréua misiune și de situația în care ne aflăm, e pregătit pentru a nu fi surprins de eventualități neplăcute, și se va gândi la isvóre de venit, mai ales după-ce i-s'a dat a înțelege, că fondul școlastic archidiecesan e eshauriat pe deplin. Era deci cât se pöte de binevenită ocazia de a ni-se face cunoscut și noué celor întruniți la sinod, starea reală a învățămîntului, precum și resursele, cari să ne asigureze existența națională a șcólelor în viitor.

La punctul 3 s'au cetit și explicat ordinațiunile consistoriall de deosebită importantă, menite de a pune capét deselor frecări cu preoții romano-catolicl.

Conform punctului 4 din program, casariul fondului cultului tractual On. A.

Donescu arată starea acestui fond, care este de 492 cor. 22 filerl.

Acest fond, cu menirea de a-se procura cărți pentru biblioteca districtuală, de-a veni în ajutorul șcólelor sêrace, e cât se pöte de slab sprijinit de d-nii învățatorl, cari toți restéză cu cotisația de 1 corónă pe mai mulți ani, deși în anul trecut s'au votat 75 cor. spre scopuri pur școlastice.

După incassarea diferitelor taxe oficióse și după fixarea locului pentru sinodul de tómnă la *Vaşlab*, coop. *Vasilie Urzica* din *Varviz* printro propunere motivată în scris, rógă pe membrii sinodului a-se face demersuri pe lângă ven. Ordinariat archiepiscopesc, pentru-ca *Toplița* din protopopiatul *Reghinului* să se incorporeze la *Giurgeu*.

După mărturisirea preoților și celebrarea s. liturghii, parochul *Șermașului On. Virgil Codarcea*, și-a cetit eshortațiunea.

Peste tot sinodul a decurs în bună ordine, s'a observat însă, că în cestiuni controversate, d-l protopop se încercă a esercia óre-care presiune, fără a lăsa curs liber discuției; asemenea nu se iau la protocol nicl propunerile singuraticilor, cari dintro cauză séu alta nu se primesc, ceea-ce e o eróre însemnată, nefind în acest cas protocolul reproducerea fidelă a celor discutate.

După ridicarea ședinței la 1 óră p. m. membrii sinodului au fost poștiți la ospitala masă a d-lui protopop.

Cor.

SCIRILE DILEI.

— 2 (15) Aprilie.

Societatea „*Alldeutscher Verband*” din Germania anunțase o vizită colectivă a membrilor ei în Ungaria, fără îndoială cu scop de a-și vedé pe conaționali lor din aceste ținuturi, unde aceștia se luptă din tóte puterile pentru menținerea naționalității lor. La scirea această, întréga pressă ungurescă a început să protesteze, ér societatea culturală din Ungaria de nord a petiționat la guvern, ca acesta să intervină pe cale diplomatică, să împedee escursiunea. Védînd furtuna, ce se pregătesce contra lor din partea Ungurilor, escursioniștii au renunțat la proiectata lor vizită, deóre-ce 3/4 din cei-ce s'au anunțat până acuma erau dame și este ușor de înțeleș, că acestea nu puteau să se espună insultelor unguresci. Societatea, aducénd aceste lucruri la cunoscință publică, constată, că anul trecut a făcut o escursiune la *Riga*, unde locuiesc de asemenea conaționali de ai lor și guvernul rusesc nu i-a supérat de loc pe escursioniști. Declarația societății se termină cu următorul pasagiu: „Ungaria cea „liberă” ar puté lua decî esemplu dela *Rusia*, care geme sub domnia „*cnutului*,” ér în imperiul german se va sci, ce să se credă despre faimosul cavalerism și despre ospitalitatea ungurescă.”

„*L'illustrazione italiana*” publică mai multe ilustrații dela congresul din Roma. Una din acestea represintă, după fotografia lui *Luigi Tomellini*, delegația română foarte bine reușită. Am recunoscut între delegați pe *Orănescu*, care este tocmai în mijloc. „*Gli studenti rumeni offersero agli italiani uno stendardo dai colori italiani e rumeni*”.... *E che bei giovani! Chi dice che la razza latina è in decadenza?*...”

Revoluția latentă în Rusia. De câte-va zile se răspândește în numéroșe esemplare foia periodică „*Zapiski*” (*Note*), care nu se scie nicl unde, nicl de cine e tipărită și redigeată. O mână misterioasă pune un esemplar în fie-care dimineță pe biroul Țarului. Numérul din urmă din „*Zapiski*” se ocupă de afacerea trădării colonelului *Grimm* și face următoarele reflexiuni, ce de sigur, că Țarul le va figăsit foarte stranii. A ceea-ce colonelul *Grimm* a făcut, e gata să facă ori-ce cinovnic militar. Într'un stat, care e proprietatea unui singur om, nu pöte fi vorba nicl de patriotism, nicl de sentimentul de datorie. Nu e funcționar militar, care să nu fie în-

cântat de-a scote pe urma documentelor, ce le posedă, tot atâți bani, decât nu se poate mai mulți, decât Grimm. Mujicul rus își dă: Duce-veți la dracu cu documentele vostre. Ele nu fac o ciapă. Când va veni răboiul, tot noi și numai noi vârsăm sângele nostru. Omenii instruiți în Rusia își dic: Cu cât mai multe trădări se vor întâmpla, cu atât va fi mai bine, deoarece trădările aceste vor grăbi debandada generală. Adevărul e așa, și ori-cine a convenit cu Ruși mai culti în capitalele europene: Paris, Berlin, Londra etc. a putut să se convingă, că într'un viitor răboiu al Rusiei cu vre-un stat european, elementele revoluționare ruse vor face totul, ca victoria să nu rămână de partea guvernului rus, deoarece nu e interesul claselor culte imputernicirea absolutismului Țarilor.

Supărări șoviniste. Nu se bucură de loc compatrioții noștri, când văd, că vr'una dintre numeroasele naționalități progresază economic. Etă ce scrie o foie ungueră despre Sași: „Dilele acestora și-au ținut adunările generale două institute financiare din Brașov. Unul este „Kronstädter Allgemeine Sparkasse“, care cu tot capitalul mic de acții de *dece mii corone*, are depuneri în suma de *12 milioane*. Acest institut are de gând să emită acum scrisuri ipotecare de 5%. Credem însă, că guvernul nu va acorda acest lucru din cauza micului capital de acții. Merită a fi menționat, că acest institut a votat din venitul curat 45.000 cor. pentru scopuri național săsesci. Celălalt institut este „Banca Națională“ din Brașov. Cât este de „națională“ această bancă înființată de „Sașii verzi“ se vede de acolo, că a înființat o sucursală în Chișinău, cu scop de a atrage în sfera Sașilor „verzi“ pe Nemții, până acuma patrioțici, din Bănat.“

Colonizare de Ciangăi. Din comuna bucovină (locuită de Ciangăi) Istensegits se anunță, că dăile trecute au plecat 30 familii cu scop de a fi colonizate în Bacșa, comitatul Caraș-Severin. Guvernul li-a dat pământ, al cărui preț trebuie să-l plătească numai în timp de 10 ani și în condițiile cele mai favorabile.

D-1 Velovan, profesor de pedagogie la școala normală din Craiova, a fost numit definitiv la catedra sa.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat: dela „*Timișana*“ institut de credit și econ. în Timișoara cor. 20, dela „*Crișana*“ societate de economii și credit din Brad 40 cor., ér dela dómna Maria ved. Nic. Muntean din Hunedóra din prilejul parastasului de Duminecă dat de administrația mesei studenților: 10 cor. întru amintirea iubiților ei: soț Nicolae și fiu Cornel, pomeniți cu ocazia acelu parastas. Primescă marinimoșii donatori cele mai vii mulțămite. — *Direcțiunea școlilor medii gr. or. române din Brașov.*

Pentru masa studenților din Brad au intrat următoarele dăruii marinimose: I. Institutele de credit și economii „*Albina*“ 400 cor., „*Corviniana*“ 60 cor., „*Parsimonia*“ 20 cor., „*Mielul*“ 10 cor., „*Bihoreana*“ 10 cor., „*Detunata*“ 10 cor. 83 bani, „*Auraria*“ 40 cor., „*Lucefărul*“ 20 cor., „*Arieșana*“ 10 cor., „*Zarandiana*“ 25 cor. II. *Biserica rom. gr. or. din Socodor* cunună eternă pe mormântul P. S. S. *Iosif Goldiș* episcop al Aradului 30 cor. *Nicolae Crăciun* inv. pens. și soția sa Ana și *Pavel Vraci*, preot și soția sa *Rafla* din Stănița întru eterna amintire a părinților lor *Avram Crăciun* și soția *Eva*, preot 20 cor. *Ioan Găldu* din Ponorel cunună eternă pe mormântul ficei sale *Minerva* 10 cor. *Petru Rimbaș*, diacon și contabil și familia sa din Brad ca cunună eternă pe mormântul tatălui său *Mihail Rimbaș* senior din Hunedóra 10 cor. *Nicolau Coroia* preot în Ponorel 2 cor. *Marinimoșii* dăruiți primescă expresiunea profunde mulțămite. Brad, 30 Martie (12 Aprilie) 1902. *Comisiunea administrativă.*

Furt cu spargere. În noaptea de Sâmbăta spre Duminecă, făptuitorii necunoscuți au pătuns în prăvălia lui Teodor Simion din piața Prundului și au furat 130 corone bani, un ceasornic de aur, un ceasornic de argint și unul de nikel. Poliția caută pe făptuitorii îndrăzneți.

Bietul Jian. Băiatul de 6 ani Ales. Jian, care-și câștigă creșterii cu vânzarea de flori pe stradă și prin localuri, era cât pe aci să-și piardă viața. Mititelul vânzător de flori voind să treacă Duminecă drumul în parcul Rudolf, s'a împiedecat de șinele tramvaiului și a căzut. Tocmai atunci trecia o trăsură privată și vizitiul neputând opri caii, Jianu ajunsese sub picioarele cailor. Nisce binevoitori l'au ridicat îndată și l'au dus la spital, unde s'a constatat, că leziunile sunt ușoare.

Petrecere de primăvară. Românii din St. Ana de Mureș și împrejurimi vor da Lunii în 28 Aprilie st. n., adică a doua zi de Sf. Paști, o petrecere în favorul bisericeii. În comitetul aranjator vedem pe d-nii: Vasile Saltelechi, vice-protopop onorar președ., Benedict Viciu, notar, cassier, Isidor Dopp, învățător, controlor, Georgiu Comes, memb. în com. aranj. Inceputul la 7 ore seara. Prețul de intrare de persoană 1 cor. 20 bani, de familie a 3 persoane 3 cor.

O pledoarie interesantă.

Am amintit la timpul său despre procesul intentat de distinsul scriitor din București I. L. Caragiale lui C. A. Ionescu (Caion) care avusesse îndrăsnela de a acusa pe d-l Caragiale, că ar fi plagiat drama sa „*Napasta*“ după un scriitor ungar.

La procesul judecat în ziua de 11 Martie, d-l *Delavrancea* a pronunțat o splendidă pledoarie, pe care o publicăm și noi în estras.

*Domnule Președinte!
Onorată Curte!*

Casul, pe care-l judecați dovedește, din nenorocire, că o natură rea nu se îndreaptă de învățatură, că învățământul umanitar și universitar une-ori înmulțesc naturilor perverse îndeletnicirile desonorante. Prin calumnie, se poate vătămă un om în onoarea lui, se poate sdruncina în mijlocele lui de existență, dér se poate, când ura nu mai are margini, să isbescă în onoarea, în mijlocele de existență și în rațiunea de-a fi a cuiva. Sunt nuanțe; sunt grade de vinovăție, după cum vinovatul a cuprins o parte sau întreaga personalitate a victimei, în întrebuintărea publică a calomniei. Ataci pe un proprietar în modul de-a usa de proprietatea lui, afirmând, prin publicitate, că în casele lui se petrec scene de-o toleranță imorală. Ai calomniat, atingându-i pe lângă onoare și mijlocele de existență. Isbesci pe un ofițer, pe un om de arme, în curajul lui, acuzându-l, că e un laș. E evident; calomnia îi atinge rațiunea de-a fi; o mai mare ofensă, un mai mare discredit, nu s'ar fi putut răsfinge asupra aceluia, care își prepară, o viață întregă, sentimentul de jertfă pentru un moment de primejdie și de glorie. Pe un bancher poți să-l micșorezi în bravură sau în știință; va ridica din umeri, va suride, căci îi sunt indifferente toate însușirile, cari nu sunt în legătură cu creditul bănesc. Aci să nu-l isbesci. Unui judecător să nu-i calomniezi seninătatea și desinteresarea, caracterul esențial al rolului lui social, căci în această ipotesă îi distrugi însăși rațiunea lui de-a fi.

Pe un Caragiale, carele și-a închinat viața întregă dramaturgiei naționale, a-l acusa, că a furat capetele lui de operă, va să dică a-i păta onoarea lui, a-i înpuțina mijlocele lui de existență, a-i spulbera chiar și rațiunea lui de-a fi fost până astăzi și de-a fi și de astăzi înainte. Ce-i mai rămâne din onoare, când îi răpesci bunul renume? Ce vor mai produce operele teatrale, când le tăgăduiesc atracțiunea originalității lor? Și ce semnificare ar mai avea o asemenea existență pentru el însuși și pentru ceilalți, decât isbutesci — fie și prin calomnie — să convingi opinia publică, că credința ei în dramaturgul ei a fost o tristă iluzie și o lungă înșelăciune?

Caragiale putea fi criticat. Dér ori-care ar fi fost forma criticeii, răutatea ar fi fost boantă și ura fără efect.

Ce i-ar fi păsat autorului glorificat de-un popor, de atacuri, fie și nedemne, de aluziuni, fie și invenitate de patimele orbe, fie și desfrinate? Ceea-ce se dobân-

desce cu știință, cu răbdare, cu muncă și cu talent, nu se clatină de furia celui dintâi venit, și nici de un dușman de valoare când pasiunea este singurul mobil al luptei întreprinse. Chiar decât, trecând marginele destul de destrămate ale polemicii noastre, Caragiale ar fi fost acuzat — mi-e greu să pronunț cuvântul — ar fi fost acuzat, că „a furat“, — chiar decât ni-ar fi fost dat, cum din nenorocire s'a întâmplat, să vedem pus într'o Revistă, alături de Zdrelea și Mărunțelul, cu nerușinata concluzie: „Zdrelea și Mărunțelul și-au luat pedepșa, ér Caragiale este sərbătorit de opinia publică pentru jafurile sale literare“, — chiar în această revoltătoare ipotesă ași fi sfătuit pe amicul meu să tacă, să nu scrie, să nu se plângă justiției, lăsând ca opinia publică să vestejescă pe calomniator. Ori cât de miserabilă ar fi fost tentativa, acușatiunea prin îndrăsnela ei imorală și prin ușurința scandalosă a acuzatorului, ne-ar fi apărât de ori-ce bănuială. Păcatul n'ar fi găsit nici credit, nici cruțare. Când însă Caion trece și această măsură, și plasmuesce aparențe, cari pot înșela pe marea majoritate a cetitorilor; când nu mai e vorba de-o acușatiune de cea mai mare gravitate, ci de nisce fapte materiale, în virtutea cărora de-ocamdată Caragiale este zugrăvit ca un plagiator, ca un autor fără scrupul, ca un fur ordinar, ca un jefuitor al muncii și al talentului unui autor străin... problema se schimbă. Caragiale nu se mai putea bizui pe originalitatea lui recunoscută, pe talentul lui enorm. Firesce, domnilor, că trebuia să nu se mai bizue pe creditul lui literar, căci pe mai multe colone sta opera lui „*Istvan Kemeny*“, drama „*Nenorocul*“ tradusă la 1848 de Al. Bogdan și imprimată la Brașov, ér în fața ei, pe același număr de colone, sta învinuită opera lui Caragiale, drama „*Năpasta*“!...

Trivialitatea atacului înceta de-a mai juca vre-un rol în hotărîrea noastră; calificarea faptului imputat se înălțura ca un lucru fără valoare; dér faptul brutal, paralelele, documentul, domnilor, se înfățișa publicului sdrobotor pentru Caragiale. Căți mai rămăseseră neclintiti în convingerea lor, că chiar paginile din *Kemeny* nu dovediseră plagiatul, furtul? Dece, cincispredece, cel mult; adică nu-mai aceia, cari cunoseau profund, în totă complexitatea lui sufletescă, pe incomparabilul nostru dramaturg. Dér ceiața? Dér miile lui de lectori? Dér masa... mândria lui e și echivalentul valorii lui actuale... ce va fi gândit? Ce pot gândi omenii în fața faptelor concrete, în fața probelor materiale, în fața documentelor? Acestei mulțimi se convenia o probă contrarie, tot așa de materială, ca și proba acușatiunii, altfel calomniatul ar fi fost învins, pe nedrept, dér învins.

Domnilor, un Caion și-a dat bine sêma de micimea lui și de monstruositatea acușatiunii. Și nu din tinerete svăpăiată, ci din socotelă rece, din perversitate precoce, a înțeles, că pentru a răni pe un Caragiale avea nevoie de nisce aparențe palpabile, de nisce probe de fapt, cari scapă de sub puterea argumentelor obicinuite. Eră de ce mai înainte de-a calomnia a comis un alt delict, a inventat un autor și a preparat nisce foi. Pentru a isbuti în calomnie a săvârșit un fals. Nici-odată Curtea cu jurați n'a judecat o calomnie mai cutezătoare, o calomnie căptușită cu un alt delict tot așa de desonorant, ca și delictul principal. N'ași pute compara mai potrivit păcatul delicentului, decât cu următorul cas. Un pervers, mișcat de abjectul sentiment de ură, urmăresce o răzbunare contra unui adversar. Ar voi să-l implice într'un furt. Ii trebuie o dovadă sdrobotore. Și nu gasesce alt-ceva mai potrivit urei sale, decât faptul de a-i imita scrisul și iscălitura. În adevăr, după o trudă calculată, rece în ferocitatea ei, isbutescă să alcătuescă o scrisore aidoma ca și cum ar fi scrisă de acela, pe care-l prigonesce, și-o iscălesce așa de bine, ca și cum victima lui ar fi iscălit'o. Apoi, denunțul prin publicitate și la parchet, ér proba: plămuirea, falsul, scrisoarea. Firesce, că până se va descoperi falsul, adversarul e nimic în opinia publică. Ați pute imagina o calomnie mai înflorătoare? Ați pute concepe o perversitate mai mare?

Ei bine, domnilor, acest Caion a calomniat întocmai pe Caragiale. A inventat un autor, a inventat un traducător, a plasmuit câte-va pagini, pe cari le-a și tipărit cu litere kirilice, și s'a încercat astfel armat de probe materiale, să sgu due și să distrugă o fală națională. Dacă de ce diceam, ca n'ați mai judecat o asemenea speță, în care e de pedepsit nu numai o sfruntată calomnie, dér și un fals uimitor!

(Va urma)

NOU ABONAMENT
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie st. v. 1902

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 corone, pe șese luni 12 corone, pe trei luni 6 corone, pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 14 Aprilie. La desbaterea budgetului ministeriului instrucțiunii deputatul *Werner Gyula* (cercul Ighiu) a vorbit astăzi pentru înființarea școlilor de stat prin ținuturile, unde s'au constatat *agitațiuni naționaliste și confesionale*. În gimnaziile Sașilor — continuă *Werner* — *Maghiarii* sunt clasificați printre naționalități la locul al decelea, urmând după densii numai *Grecii și Tiganii*. Într'o istorie săsescă, vorbindu-se despre luarea Budei, se dice, că la asediul au participat 8000 de *Brandenburgieni*, ér de *Petneházy* nu se amintesc nimic. Cere revisuirea cărților didactice întrebuintate prin școlile naționalităților.

Bruxella, 14 Aprilie. Situația devine din ce în ce mai gravă și se așteaptă evenimente mari. Mai multe ciocniri s'au produs între mulțime, poliție și gendarmi. S'au tras numeroase focuri de revolvere asupra gendarmilor. Morți și răniți numeroși. Se vestesc, că lucrătorii și-au procurat enorme cantități de dinamită. Căpeteniile socialiste au organizat un serviciu de informațiuni din totă țera. Șefii lucrătorii declară, că totul a fost până acum numai o probă, dér că adevărata revoluție va isbucni săptămâna acesta. Multe familii burgheze părăsesc capitala, refugiându-se la țera, seu peste graniță. Delegația sindicatelor de lucrători a decis în unanimitate proclamarea grevei generale cu începere de aji.

Sofia, 14 Aprilie. Revoluționarii macedonenii se concentrează la frontieră.

Pretoria, 14 Aprilie. *Schalk-Burger* și *Steyn*, apoi generalii *Botha*, *Dewett*, *Delarey* și *Mayer Lucas* au sosit aici din *Klerksdorp*.

Londra, 14 Aprilie. Speranțele, că pacea se va face, sunt mari. „*Standard*“ dice însă, că nu poate fi vorba despre tractări de pace, ci numai de supunerea *Burilor* și de autonomie.

Sofia, 14 Aprilie. Bulgaria protestează în contra confirmării episcopului *Firmilian* și amenință cu răscolă *Macedonenilor*. Decă *Firmilian* va fi confirmat, Bulgaria se va declara independentă.

Domnii abonenti, cari nu și-au reînnoit încă abonamentul, să binevoiască a-l reînnoi, ca să nu li-se întrocupă regulata espedare a diarului.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu.*
Redactor responsabil: *Traian H. Pop.*

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înscrise este a se mai adauga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandație.)

Scrieri economice.

Manual complet de agricultură rațională, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară de la Făstănești și la Seminarul Nifon Metropolitan din București. Cartea cuprinde patru volume:

Vol. I **Agrologia**, s.e.u. Agricultură generală. 34 c. de tipar cu 217 figuri în text. Carte didactică aprobată de On. Minister de Agricultură al României cu decizia Nr. 2078 din 1897. Costă 5 corone.

Vol. II **Fitotehnia**, s.e.u. cultura specială a plantelor, 38 c. de tipar cu 202 figuri în text. Carte premiata de Academia Română cu premiul Nasturel-Herescu în sesiunea 1889. Costă 8 corone.

Vol. III. **Zootehnia**, s.e.u. Cultura generală și specială a vitelor cornute, dimpneună cu lăncă și lăptăria, 49 c. de tipar cu 225 figuri în text. Costă 8 corone.

Vol. IV. **Economia Rurală**, s.e.u. organizațiunea și administrarea moșilor mari și mici. Costă 8 corone.

Cartea d. lui prof. Maior se deosebesce esențial de lucrările de acest fel apărute până acuma în limba și literatura română prin aceea, că este prima lucrare completă pe terenul agronomiei în limba noastră, care tratăză toate cestiunile cele mai mari ca și pe cele mici privitoare la agricultura română din toate țările locuite de Români, pe baza progreselor actuale ale științei și tehnicei agricole moderne. Ea ia serios concurența cu cele mai bune lucrări apărute până acum în limbile culte: germană, franceză, etc.

Economia pentru școlile populare compunută de Teodor Roșiu, învățător la școala principală română din Lupușul-Unguresc. Edițiunea a doua. Prețul 60 b. pl. 5 b. Porto.

Despre influința împrejurărilor asupra acțiunilor și depinderilor animalelor de Lama (c), cu un studiu asupra lui Lamarck de Panaite Iosin. Prețul 60 b. pl. 10 b. porto.

România agricolă, studiu economic de Dr. George Maior, profesor de agricultură și fost estimator expert la banca agricolă. Motto: „Sărăce în țară săracă“. Edițiunea. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

„Rugăciune de pocăință“ cără Domnul nostru Iisus Christos și cele 12 Vineri mari de peste an. Folositoare pentru oricine creștin. Brașov 1902. Prețul 20 bani cu portul sau tot. Se află de vânzare la Tipografia A. Mureșianu.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Aprilie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.90
Renta de corone ung. 4%	57.55
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.65
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.50
Bonuri rurale ungare 4%	97.50
Bonuri rurale croate-slavoue	97.—
Impr. ung. cu premii	201.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghediu	165.—
Renta de argint austr.	101.60
Renta de hârtie austr.	101.4)
Renta de aur austr.	120.35
Losuri din 1860.	152.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.96
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	691.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	675.75
Napoleond'ori	19.09
Mărci imperiale germane	117.37
London vista	240.32
Paris vista	95.57
Rente de corone austr. 4%	99.50
Note italiene	93.40

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Aprilie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.93	Vend.	19.02
Argint român.	18.40	„	18.44
Napoleond'ori.	19.—	„	19.10
Galbeni	11.30	„	11.40
Ruble R sesel	126.—	„	127.—
Mărci germane	58.50	„	—
Lire turcesci	10.72	„	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.—	„	101.—

Nr. 1921 - 1902.

PUBLICAȚIUNE

De ore-ce în 8 Aprilie a. c. doi câni, bănuți de turbați, au mușcat mai mulți alți câni, de aceea, în sensul §-lui 68 al art. de lege VII din 1888, începând cu ziua de astăzi se ordineză pe teritoriul orașului Brașov pentru câni o nouă contumație de 40 de zile, cu aceea observare, că câni — în sensul §-lui 6 al statului pentru câni — trebuie provăduți cu botniță și în decursul acestor 40 de zile de contumație, atât pe strade cât și în locuri publice afară de aplicarea botniței, câni mai trebuie să fie conduși de frânghie, ér' câni ținuți pentru paza curțiilor se vor ține tot-deuna legați.

Nerespectarea acestor ordinațiuni formeză transgresiune și cei culpabili, în sensul §-lui 154 lit. i) al art. de lege VII din 1888 se vor pedepsi cu o amendă până la 200 cor. și afară de acésta, câni cari se vor afla liberi pe străză, în sensul §-lui 188 al ordinațiunei pentru executarea aceleai legi vor fi prinși și prăpădiți de călăul orașului.

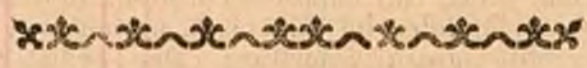
Brașov, în 9 Aprilie 1902.

(491.1-8) **Căpitănatul orașănesc.**

Publicațiune ulterioară.

Biserica din Măhaciu, comitatul Turda Arieș, va vinde prin licitațiune publică 656 jugere de pădure de scórta Reflectanții condițiunile de licitare le pot ști ori când dela oficiul parochial din Măhaciu, posta și gara: Felvincz

Gavriă Pop Borbos Juon
preot gr. cat. (493,1-1) curator.

În Scheiă, Strada Prundului nr. 47

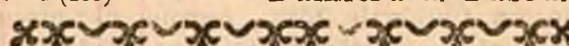
sunt de închiriet:

în etagiul I, 6 odăi, 2 bucătării, 2 cămăruțe, 2 poduri, 2 șopuri de lemne, 2 pinițe și grădină mare pentru preumblare.

Aceste se pot închiria la două partide, s.e.u. la una.

Informații la proprietarul caseilor Strada Prundului nr. 47

8-8 (483) **Dumitru I. Pascu.**

În Piața Prundului nr 5, colț este un loc de boltă

de închiriat.

Tot acolo aceeaș casă, constătătoare din 3 bolte, 5 odăi, 2 bucătării, grajă, grădina, vis-à-vis de biserica sf. Nicolae, pozițiune foarte frumoasă, fața sôrelui; precum și un loc de zidit nr. top. 10765, 10766, în drumul Gărei, vis-à-vis de Magazinele „Albinei“ în mărime de 3400 metri □

Amândouă aceste imobile sunt de vânzare

A se adresa la proprietar, în Piața Prundului nr. 5. 4-4

Se caută de cumpărat:

urși tineri, lupi, risi, porci sălbatici, căprioare, capre negre, fuhurezi, vulturi etc. Pieci de totă specia de fiae Corne mari de capre negre, căprioare și cerbi cu i t eg capl etc. Oferte sub numărul V. la administrația „G. Fr.“ 2-8

Nr. 3895—1902.

Concurs.

Devenind vacant prin pensionare postul de medic primar la spitalul public orașănesc din Brașov, public prin acésta concurs pentru ocuparea acestui post, care se va face prin denumire, conform dreptului, ce-mi competă după §. 68 cap IX al art de lege XIV din 1876.

Salariul anual împreună cu acest post e de C. 1600 și C. 400 bani de quartir, precum și adausuri de cincî cvinevenale de câte C. 200 Postul de medic primar al spitalului este împreună cu drept de pensiuone după regulamentul de pensiuone al orașului.

Doctorii de medicină, cari ar dori să competeze la acest post, au a-și înainta petițiunile lor provădute cu documentele prescise despre calificațiune în sensul §. 9 al art. de lege I din 1883, respective §. 63 al art. de lege XIV din 1876 la oficiul meu, cel mult până la 6 Martie a. c. la 12 ore a. m.

Brașov, în 27 Martie 1902.

Dr. Jekel Fridrich,
vice-comite.

490.1-1)

1071—1902.

vêgrh szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósagi végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a fogarasi kir. járásbíróság 1901. V/II 312/1 sz végzése által Dr. Turcu János ügyvéd által képviselt a „Fogarasi előlegezési egyeslet“ végrehajtató javára vojiai Serbán Juon s társai 60 kor. tőkekövetelés és járul. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósilag le felül foglalt és 818 korra becsült szarvas marhák, lovak, szekerek, sertés, gazdasági eszközök, gabona s szénától álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1902. V. II 137/2 számú kiküldő végzés folytán a helyszínen, v. gyis Voila községbe leendő eszközzésre 1902 k évi május hó 10-dik napjának de 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegy.éssel hivátnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a értelmében a legőbbit ígérőnek készpénz fizetés mellett, becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok kik az elárverezendő ingóságok v telárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árve és megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni a törvényes következmények terhe mellett elve mula-szák

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztésért követő naptól számittatik

Kelt Fogarason, 1902 évi Aprilis hó 10 ik napján.

Gyárfás Ferencz,
kir. bir. vghjtó.

1-1 489.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1901.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Bud pesta:

- I. Trenul mixt la ora 5-8 min. dimiu.
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2-45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la ora 7-48 min. séra.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persóne la ora 3-55 m. dim.
- II. Trenul mixt la órele 11-40 a. m.
- III. Tr. mixt. la óra 6-55 min. séra.
- IV. Trenul accel. la óra 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de pers. la óra 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la óra 9-18, cu Ciuc) Szereda. la óra 10-45 min. a. m.
- II. Trenul mixt la óra 8-50 min. a. m.
- III. Trenul de per. la óra 3-15 m. p. m. (are legătură cu inia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zărnești (gar. Bartolomeiu).

- I Trenul mixt la óra 9-2 min a. m.
- II. Trenul mixt la óra 6-26 min. p. m.

De'a Brasov la Ciuc-Gyimes:

- I Trenul de pers. la óra 5-19 min. dim.
- II. Trenul mixt la óre 8-50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la óra 3-15 min p. m.

Sz. 3895—1902.

Pályázati hirdetmény.

Brasó rendezett tanácssal bíró szab. kir. város tulajdonát képező polgári közkorháznál a kórházi főorvosi állás, annak kinevezés folytán leendő betöltése végett az 1876. XIV. t. cz IX. fejezetének 68. §-ban megszabott jogomnál fogva ezennel pályázatot nyitok

Ezen állással 1600 korona évi fizetés, 400 kor. lakpénz és 200—200 koronából álló ötöd-éves pótlék jár.

A kórházi főorvosi állás a városi nyugdíj szabályzat értelmében nyugdíj jogosultsággal van egybekötve.

Pályázni kívánó orvostudorok felhivatnak, hogy a szabályszerűen felszerelt s az 1883 I. t. cz 9 §-sa, illetve 1876. XIV. t. cz 63. §-ában előírott képesítést igazoló okmányokkal ellátott folyamodványaikat hivatalomhoz legkésőbb folyó évi Május hó 6-án délelőtt 12 óráig betérjesszék.

Brasó, 1902 évi Márczius hó 27-ikén.

Dr. Jekel Frigyes s k.
allspán.

I-1